KARİKATÜR

Siyaset balosunda dönenler:

Almanya — Madam arkamdan bir şeyler yapıyorsunuz galiba?..

İtalya — Hayır, sadece dönüyorum!..

Bayan — Bugünlerde hep seni düşündüm...
Bay — Terzinin faturasını gösterirsen inanırım!..

Bay — Kadınların benim hakkımda ne düşündüklerini daima anlarım...
Bayan — Kızmaz mısınız?!..

pipo meraklılarına müjde

Olden Kott

En müşkülpesentleri memnun edecek derecede

PİPOLARIMIZ GELMİŞTİR

Taşradan tediyatlı siparişler kabul olunur.

Sasış yeri: **Pipo pazarı** İs. Sultanhamam kebapcı karşısında

— Yemin et ki, ben senin sevdiğin, konuştuğun ilk erkeğim...
— Çocuğumun üstüne yemin ederim!..

— Kocama yıldönümü için bir hediye Alacağım, fakat henüz işime yarıyacak bir şey bulamadım!..

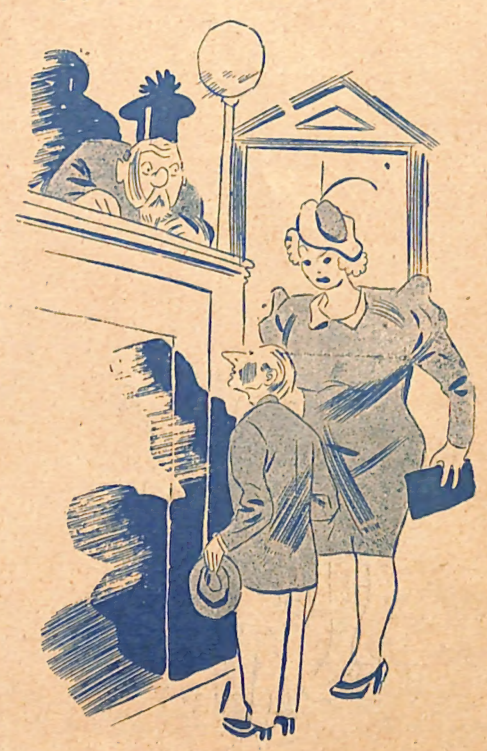

— Bay hâkim, bu adama tokat attığım doğru değildir...
— Doğrudur bay hâkim, doğrudur..
— Sus, şimdi bir tane daha vururum!...

No, 154 CİLT: 6 YİL: 3 FİATİ 10 KURUŞTUR 8 BİRİNCİKÂNUN 1938

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇİKAR SİYASİ VE EDEBİ HAFTALİK MİZAH MECMUASİ

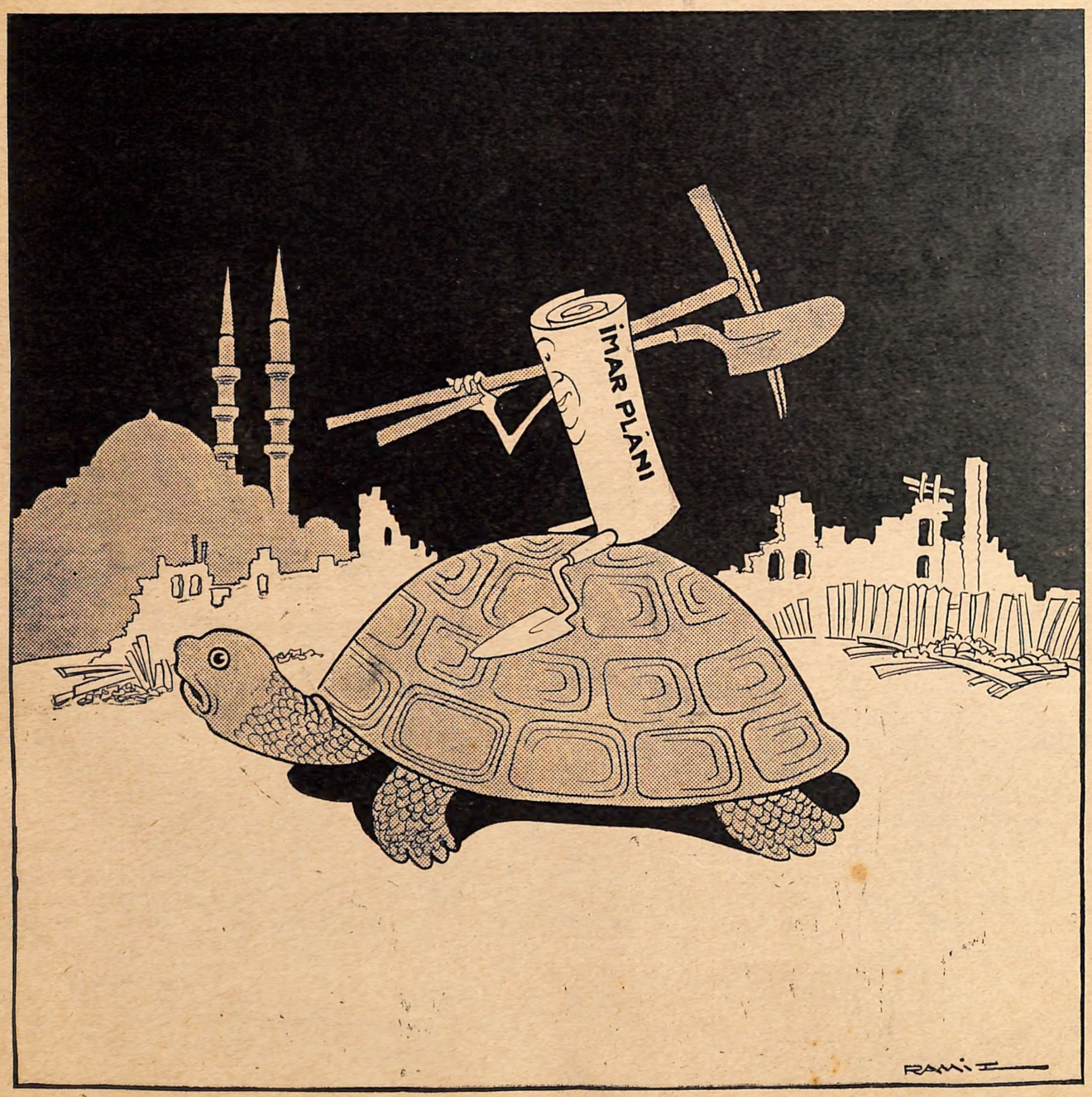

İstanbulun imar plânı — Üstündağ yürüdü, inşallah ben de yürürüm!

Salamon — Uğursuz oğlu uğursuzları gizli gizli sevişmeyi ben size öğretirim...
Rebeka — Zahmet etme baba, anam bize hepsini öğretti!...

MAKİYAJ

Bir gün omuzumda tüfeğim, sırtımda çantamla avdan dönüyordum. Bir sokak köşesinde tanıdık bir bayanla karşılaştım.

Mukaddeme yapmadan;

— Biz de isteriz, dedi.

Hayretle gözlerimi açtım;

— Ne istersiniz?

— Vurduğunuz avlardan... Herhalde çantanızda keklik, bıldırcın falan vardır... Onlardan payımızı istiyoruz.

Mesele anlaşılmıştı. Fakat ben hayret etmekte, yani gözlerimi ve ağzımı açmakta devam ederek;

— İyi ama, ben avdan gelmiyorum... Alelâde bir akşam piyasasından geliyorum.

— Bu nasıl söz ricaederim... Çocuk mu aldatıyorsunuz?

— Estağfurullah.. Fakat yalan söylediğimi nerden anladınız?

— Kıyafetinizden.... Tüfekle, çizme ile avcı yeleğile, belinizdeki dolam dolam fişekliklerle akşam piyasasından dönülür mü? Üzerinizdeki şeyler kuş avlamıya ve öldürmiye mahsus âletlerdir.

Bayan, açık erkek şakalarına tahammül eden bir kadındır. Onun için tasarladığım şeyleri açık açık söyledim;

— Yanılmıyorsam siz de bir akşam piyasasına çıkmışsınız... Öyle değil mi? Halbuki sadece şapkanızı ve iskarpinlerinizi giyecek yerde ayna karşısına geçmişsiniz. Evvelâ yüzünüzü bir takım kremlerle hazırladıktan sonra kim bilir hangi boyalarla çiçek gibi boyamış cilâlamışsınız. Sonra gözlerinizle bir hayli uğraşılmış... Benim bildiğime göre, kirpikleriniz çok güzel olmakla beraber bukadar uzun ve siyah değildir, her zaman onlar tel teldir. Halbuki bugün üçü, beşi bir araya getirilerek eski güzel erkeklerin bıyıkları gibi âdeta bürülmüş, her gurup yüreğe işliyecek bir hançer manzarası almıştır. Sonra yalnız sizin göz kapaklarınız değil, hiç bir insanın göz kapakları böyle renkli ve cilâlı değildir.

Nihayet dudaklarınız devrilmiş bir billûr vişne reçeli kavanozunun kenarlarına benzemiştir. Burnunuz ve kulaklarınız...

Bayan gülerek sözümü kesti;

— Kâfi... Anlaşıldı... Makiyaj yaptığımı söylemek istiyorsunuz...

— Tâ kendisi... Makiyaj yapmışsınız. Şimdi ben de size sorayım. Allahın özene bezene yarattığı bir çehreye makiyaj niçin yapılır? Erkeğin gözünü, gönlünü avlamak, sizinle konuşurken aklına bir şey gelmiyorsa o şeyi zorla getirmek, yani

adamcağızı durup dururken günaha sokmak, üzerine saldırmak için değil mi?

— Biraz küstahça konuşmuyor musunuz?

— Şüphe kaydile konuştuğunuza memnunum. Biz artık erkeklik hududundan namusumuzla kendimizi çıkarmıya hazırlanmış erkeklerden olduğumuz için aldırmayın... Aklıma geleni ağzımla söylemesem o zaman daha dehşet olurdu... Her ne ise sizin yüzünüze sürdüğünüz bütün bu boyalar benim kuşandığım silâhlar gibi sırf bir avcılık teşkilâtıdır.. Söyleyiniz bakalım siz bugün hangi erkeği avlamıya azmettiniz?

Bayan artık gülüyordu;

— Tuhafsınız... Biliyorsunuz ki, ben...

— Evet malûm... Sizin için mahkemede veya başka bir yerde kalıbımı basarak şehadet ederim... Fakat o halde niçin bu zahmete katlandınız?..

— Garip muhakemenizle beni müşkül vaziyette bırakıyorsunuz..

— Katiyen üzülmeyin... Benim böyle tüfeklerimle falan hiç bir hayvan avlamak niyetinde olmadan akşam piyasasına çıktığımı tasdik ederseniz ben de sizin sırf iş olsun diye böyle oyalanıp boyalanarak sokakta gezdiğinizi kabul ve tasdik ederim.

Bayan gülerek elimi sıktı;

— Peki, öyle olsun.. .Dedi, ve çantadaki bıldırcınların lâkırdısını artık ağzına almadan yoluna devam etti.

* * *

Nezaket icabı bayanla lâkırdıyı tatlıya bağladım. Fakat aramızda açık konuşursak ondaki makiyaj, bendeki av âletleri derecesinde ehemmiyetli bir suç delili değilse bile, hiç olmazsa pek masumane olmıyan bir niyet ve fikre delâlet etmez mi?

Yeni bayanlardan sık sık bir nazariye dinlerim;

— Bir erkeğin başka bir erkekle samimî bir fikir arkadaşı olsun da, neye bir kadınla olmasın? Neye beraber gezmesinler, bir gazinoya oturup karşılıklı dertleşmesinler? Gerçi bu nevi arkadaşlıkların bazan kazalı neticeler verdiği oluyor. Fakat emin olun ki, kabahat yine erkektedir. İlk tecavüz daima ondan geliyor.. doğru değil mi?

Her kadınla yukarda bahsettiğim bayan gibi açık konuşulamıyacağı için çaresiz boynumu büker «Evet» derim. Fakat biraz cesareti yahut yüzsüzlüğü ele alabilsem söliyeceğim şu olacaktır.

— Bir erkekle bir kadın pekâlâ arkadaşlık edebilir. Sokakta beraber gezmelerinde, bir gazinoya oturmalarında mahzur yoktur... Fakat siz beni dinlerseniz bu tenezzühlerde yine ihtiyaten belediye hududu haricine çıkmaktan tenha yerler de dolaşmaktan sakınınız. Karagözün bir Kanlı kavak oyunu ve bu oyunun meşhur bir tekerlemesi vardır.

Kanlı kavak ağacının sahibi şöyle bağırır;

«Bu ağaç öyle bir ağaçtır ki, buraya tek gelen çift gider, çift gelen tek gider.» Siz de şayet tavsiyemi dinlemezseniz kolkola çift olarak gittiğiniz yerden, kucağınızda bir başka arkadaşla, tek olarak dönmek tehlikesi vardır. «Kadın ile erkek arkadaşlığındaki samimiyeti bozan yine erkek oluyor» diyorsunuz. Peki a iki gözüm ama, adamcağızı doğru dürüst konuşup dururken sapıttıran yine sizin dudağınızın karmeni, gözünüzün rimeli, yüzünüzün erkek gözlerini sinek kâğıdına yapışan karasinek gibi yüzünüze, burnunuza yapıştırıp bir türlü kurtulmasına imkân bırakmıyan boyaları değil midir? Siz ökseyi yahut kapanı kurun; sonra da neye bunlara kuşlar yahut sair hayvanlar tutuluyor diye şikâyet edin... Evvelâ siz kendinizi türlü türlü renkler ve cilâlarla frijiderden yeni çıkmış buğulu bir yemiş tabağı halinden çıkarmalısınız ki, sonra erkek arkadaştan babacanlık ve kalenderlik beklemiye hakkınız olsun.

KARİKATÜR

— Biraderin oğlu altı ay seyahat ediyor, altı ay da sırtüstü yatıp istirahat ediyor..
— Milyoner mi olmuş?..
— Hayır, Şehir tiyatrosuna artist olmuş!..

Üstündağ — Hey gidi hey, bu alçacık dağları ben yaratmıştım!.

OTOMOBİL DERDİ

Yazan:
ÇAMDEVİREN

Bir illet var ki, asrın işliyor ciğerine,
Raslamadım illetin ben daha beterine!

İstidadı olan da, olmıyan da müsavi,
Hepsi birden tutulmuş marazın modernine

Ben ona illet derim, meziyet der başkası,
Kapı açık, geçilir birinden diğerine!

Bu illete tutulan kendini Karun sanır,
Döner züğürt olsa da İngiliz bangerine.

Yeridir, otomobil kaim oldu derlerse,
Hocamız Nasrettinin samur kürkü yerine:

Davete yaya giden nöbet bekler eşikte,
Otomobilli, geçer baş köşe minderine!

Bir otonun camına bin kadın iltifatı,

Bir göz atan kadın yok bin yaya üzerine,

Otomobil kazası, kazaların lüksüdür,
Sen de buna uğrarsan gez övüne, gerine!

Benzedi Maslak yolu, Hacıosman bayırı,
Hem oto meşherine, hem oto makberine...

Zenginlerin sohbeti otomobil markası,
Ehemmiyet veren yok paraca değerine.

Hususî otomobil numarası bellemek,
İşte düşen hisse bu bizim gibilerine!

Belli olmaz orada cücelerin kameti,
Benzer yerli cadılar kenarın dilberine.

Otomobil sahibi kaç kişi tanırım ki,
Sırıtırdı binseler nakliye esterine!

Ayrılık Çeşmesinde Bir Müşaare...

[Haydarpaşa civarındaki Ayrılık çeşmesinin önü. İstanbuldan araba vapuru ile Üsküdara geçen bir süvari, yanında küçük bir Midilliye binmiş yoldaşı ile, çeşme başında dinlenirler. O sırada Ankara tarafından yağız bir küheylân üstünde, dörtnala, başka bir yolcu gelir. O da atını sulamak üzere çeşme başında durur. İki süvari gözgöze gelince aralarında bu manzum muhavere açılır.]

İkinci süvari

Gözlerim ısırıyor, seni tanıyacağım,
Ey garip yolcu, kimsin?

Birinci süvari

Muhittin Üstündağ'ım.
Senin yüzün de asla yabancı değil bana,
Benziyorsun işleri yolunda bir insana,
Gözlerin ateş dolu, bakışların fıkırdar,
Sen de bana adını bağışla...

İkinci süvari

Lûtfi Kırdar.

Birinci süvari

Böyle nerden gelerek nereye gidiyorsun?
Olan, bitenler için neler işidiyorsun?..

İkinci süvari

Gidiyorum Ankara şehrinden İstanbula..

Birinci süvari

Hayırlı olsun!

İkinci süvari

Hayır diliyen hayır bula!
Ya sen nerden nereye gidiyorsun, anlasam?

Birinci süvari

Ben de senin aksine... Bil ki, bundandır tasam

İkinci süvari

Yanındaki kim ola?

Birinci süvari

Bizim Ekrem Sevencan.

İkinci süvari

Serencam mı? Hoş isim... Verir kalbe heyecan
Neydi senin vazifen?

Birinci süvari

İstanbulun valisi,
Tanır beni ezelden bu şehrin ahalisi.

İkinci süvari

Öyleyse ben kazandım seni görmekle şeref,
Çünkü olmak üzereyim seninle halef, selef.

Birinci süvari

On üç yıl İstanbula hizmet ettim durmadan,
Üç koltuktan birine rahatça oturmadan!

İkinci süvari

Öyleyse anlat bana, neler var yapılanlar?

Birinci süvari

Yapılması biten şey yalnız bizim pilânlar!..
Nafia yardimile Eminönü meydanı,
Açılmıya başladı, kaldı ancak dört yanı.
İki, üç yüz metrelik Gümüşsuyu yolunu,
Bir yılda açamadım, sen de sıva kolunu!
Atatürk köprüsü de herhalde bitecektir,
Şu var ki, buna en az beş, altı yıl gerektir!
Boğazın şenlenmesi cihetine gelince,
Bir çare bulamadım, düşündüm ince ince.
Gönlümü, gözlerimi bulandırmamak için,
Senede bir semtine uğramadım Halicin.
İstanbulun dört başı şimdilik mamur, fakat,
Geri kalan tarafı anadan doğma sakat!
Şaşırdım, neresini düzelteyim, inan ki..
Mübarek, şehir değil, hecin devesi sanki.
Fakat korkma, hepsinin pilânları hazırdır,
Hepsi hizmetinize dört gözle muntazırdır!
İstanbuldan çıkarken yalnız şuna yanarım,
Kaç işe başladımsa cümlesi kaldı yarım!

İkinci süvari

Senden önce gelenler kalmadı senin kadar,
Yine az, çok beldeye bir şey etti yadigâr.
Onların hepsi az çok tam bir eser yarattı;
Kimi tiyatro kurdu, kimi de köprü attı,
Yaptı kimi mezbaha, kimi de İtfaiye,
Kimi de parklar açtı şehir eğlensin diye,
İşte kanalizasyon, işte Kadıköy Hâli..
Ya senin hediyen ne?

Birinci süvari

Ağustos festivali!

Yolcu

— İstanbula yeni gelen vali doktormuş..
— Elbette birader, bukadar çok derdi olan şehre başka birinin ne faydası olurdu ki!...

Bay — Sevgilim, mecmuaya bir şiir yazdım, size takdim etmek istiyorum..

Bayan — Ücretini ise maalmemnuniye!..

İNTİHABA HAZIRLIK

Halk Partisi kongresinin toplanarak yeniden intihabat yapılmasına karar verileceği hakkındaki şayialar, efkârı umumiye kadar, efkârı hususiyeyi de işgal etmektedir. Bu geniş alâka bize de sirayet ettiği cihetle merakımızı yenmek üzere tanıdığımız, tanımadığımız, kadın, erkek, yaşlı, genç, münevver zevata baş vurduk. Parti disiplini mucibince kelime sızdırmıyan saylavlardan «Bir dokun, bin ah dinle kâsei fağfûrdan» mısraına taş çıkaran lâf ebelerine kadar herkesi rahatsız ettik. Elimize ancak bir fındık kabuğunu dolduracak kadar malûmat geçti.

●

Ankara Merkez kıraathanesinde nargilesini tokurdatan şirin saylav Besim Atalay, sualimizi duyar duymaz, köpürdü;

— Hey yaradana kurban olduğum! Seni karşıma hangi münasebetsiz tesadüf çıkardı? Yok intihabat olacakmış, yok, yeni teşkilât yapılacakmış... Şimdi bu suallerle keyif bozmanın zamanı mı? Hani, kellemi kızdırırsan sana öyle bir ağız açarım ki, bizim tarama dergisi en azdan yüz elli kelime daha kazanır!

●

Saylav üstadımız Ahmet Cevat, dalgın dalgın cevap verdi;

— İntihabat mı? Bu kelime, Türkçe değil. Ama, postaleni, söyliyeceksiniz ki, sen bu kelimenin Türkçe, Fransızca, Yunanca, Lâtince, Elenikasını bilirsin... Bilirim, fakat, uykumu kaçırmamak için hiç birini aklıma getirmiyorum!

●

Hasan Âlî Yücel, Orta tedrisat direktörlüğünden kalma bir itiyatla, bizi atlattı;

— Buna dair düşüncelerimi Çarşamba konuşmalarında anlatacağım... Hazır, elime geçen mevzuu size kaptırayım da kendim mevzuusuz mu kalayım?

●

Eski saylavlardan Cevdet İzrap, derin bir ah çekerek, Namık Kemalden bir beyit okudu;

Hâlâ o zamana talibim ben,
Döndürmiye ömrü olsa kudret!

●

Bu beyti işiten İshak Refet, Abdülhak Hâmid'den iki mısra hatırladı;

Sana bir saniyelik eğlence,
Bize bir ömre sürer işkence!

●

Millî şairimiz Mehmet Emin'e sorduk; «Yeni intihabat için hazırlandınız mı?»

— Evet, dedi, sakalımda kalan son kumral teli de ağarttım... Tâ ki, hürmete şayan olmıyan kıl kadar yerim kalmasın!

●

İkinci tertip milli şair Behçet Kemal oldukça ümitli idi;

— Okadar canla, başla övdüklerimlen biri beni hatırlarsa... Oldum, bitti! Bu suretle yeni edebiyatın kaside kısmını tamamlayıp gazel babına geçmek imkânını da elde etmiş olurum.

●

Genç, güzel, uyanık bir bayana; «Namzetliğinizi koyacak mısınız?» sualini tevcih ettik, yanlış anlamış olacak ki;

— Önce talipleri göreyim de... Ondan sonra kararımı veririm!

Cevabında bulundu.

●

İsmail Habip, filozofça fikir beyan etti:

— Saylavlık, gölge gibidir; arkasından koşulunca kaçar, kendisinden kaçılınca kovalar... Birincisinde onu elde edemiyenler ikinci yolu tecrübe etmelidirler!

●

İsmi lâzım değil, daha doğrusu bu ismin yerine birçok isimler konabilir, kılıbık bir zata;

— İntihap edilmek ister misiniz?

Dedik. Biraz düşündükten sonra sordu;

— İsterim ama, beni intihap edecekler arasında karım da bulunacak mı?

— Elbette!

— Öyle ise vaz geçtim. Ben yalnız karımın arzularını yarım yamalak yerine getirirken geri kalan 49,999 kişinin isteklerine nasıl hizmet ederim?

●

İzzet Melih, metin bir ifade ile;

— Saylav olmamak için hiç bir mâni kalmadı. Bütün hazırlıklarım tamamdır. Yeni bir frak, yeni bir smokin, bir jaketatay, altı da yepyeni kostüm.... Boyunbağı ile gömleğin hesabını vermiye lüzum var mı, bilmem? dedi.

●

İffet Halim'in neşesi yerinde idi;

— Saylav olsam da memnun olurum, olmasam da..

— Saylavlıktan memnuniyetinizi anlıyoruz ama, saylav olmamaktan nasıl memnun kalacağınızı kavrıyamıyoruz?

— Onun da tesellisi var. Seçilemediğimi görenler, henüz otuzuna basmadığıma hükmederler...

●

Şair Salih Zeki Aktay, bermutat vakur konuşuyordu;

— Şekispir, Rasin, Şiller, Dostoyevski mebus muydular? Hayır! Bu meyanda kendi ismimi zikretmemekliğimi şüphesiz tevazuuma hamledersiniz kanaatindeyim!

Kulak misafiri

Bayan — Zıkkım içesi herif, içeri gir de sana gösteririm...
Bay — Elindekini ise zahmet etme karıcığım, senelerdenberi görüyorum!...

Gazeteci ile vali

Gazete sahiplerinden biri, arkadaşı ile konuşuyordu;

— Muhittin Üstündağ, vali iken gazetecilere pek dost davranmadı. Fakat çekilince bize hakikaten büyük bir dostluk yaptı...

— Ne gibi?

— Kendisine ait haberler yüzünden satışımız arttı!

Eski - Yeni

Eski koca — Hekim efendi dikkat et, halilemin bileğini bir dakikadan fazla tutarsan gözünü patlatırım...

●

Yeni koca — Aman bay doktor, iyice muayene ediniz!..

Kalbi rahat

— Demek kırk sene faziletle çalıştıktan sonra sürünüyorsun?

— Evet ama kalbim müsterih...

— Bütün âzaların rahatsız olduktan sonra kalbin müsterih olmuş, ne fayda?..

Bahis

— Sizinle bahsa girerim ki, dün bana halis tereyağı diye sattığınız buz gibi iç yağı idi.

— Bahsı kaybettiniz. Aldığınız paketle yağ namına hiç bir şey yoktu..

— Bir bay geldi sizi görmek istiyormuş.
— Daha hazır değilim, arzu ederlerse anahtar deliğinden görebilirler!..

Kulaktan Kulağa

Köprü

Mülkiye müfettişi kaza kaymakamile beraber, eski bir sandal içinde, bir nehirden geçiyordu.

Nehir akıntılı ve coşkun, sandal çürüktü. Bahusus ilerde bir de korkunç şelâlemsi bir yer vardı ki, sandalcı oraya doğru akan suların akıntısına kapılmamak için dehşetli zahmet çekiyordu.

Müfettişin yüreği çarpmıya başladı;

— Köprüsüzlük fena şey, dedi, bir köprü olaydı rahatça geçerdik şimdi...

Kaymakam: — Tahta üzerinde rahatsız oldunuz galiba, dedi. Keşki bir keçe kilim bulup serdireydik oturacağınız yere...

Müfettiş;

— Onu söylemek istemiyorum, dedi, Burası herhalde böyle düzen vesaitle, tehlikeli bir yer... Köprüsüzlük yüzünden herhalde senede birçok vatandaş kaybediyorsunuz...

Kaymakam:

— O cihetten korku yok, dedi, boğulanları bir iki gün sonra aşağıdaki su değirmeninin önünde mutlaka buluyorlar..

Tirende

Vagonda yalnızdı. Sere serpe otururken kondöktörün kapıyı açıp içeriye yaşlı bir kadın soktuğunu görünce fena halde canı sıkıldı. Fazla olarak bu kadın ikinci mevki yolcusuydu. İkincide yer olmadığı için kondöktör onu çaresizlikten buraya sokmuştu.

Rahatının kaçtığını görünce canının sıkıntısından bir sigara çıkardı, içmiye başladı.

Kadın dumandan rahatsız olduğunu anlatmak için bir iki kere öksürdü fakat onun aldırmadığını görünce ihtar etti;

— Efendim sigara dumanı beni öksürtüyor.

O cevap verdi;

— Öyledir.. sigaraya ilk başladığım zaman beni de öksürtürdü. Fakat sonradan alışılıyor.

Bol vakit

(M..) Son derece haşarı, atak, kavgacı bir adamdır. Sokakta önüne gelenle kavga eder, birini döver, ötekinden dayak yer ve sonunda daima karakola ve hapise gider. Sabıkasının adedi şimdilik ancak Allaha malûmdur.

Son günlerde onu sık sık sokakta görmiye başlıyan bir arkadaşı geçen gün ona şöyle söyledi;

— Maşallah.. son zamanlarda hapishaneden çıkmıya nekadar çok vakit buluyorsun?..

Tek bir fikir

Kafasızlığı ve yavanlığile tanınmış bir muharrir bir gün gazete başmuharririnin odasına girdi. Maksadı, yazmak istediği bir makale serisi için şimdiden yer hazırlamaktı.

— Üstadım, dedi, altı aydanberi kafamın içinde bir fikir var...

Başmuharrir gülerek sözünü kesti;

— Biçarenin yalnızlıktan kim bilir ne kadar canı sıkılmıştır.

Yaldız

İki delikanlı zengin bir eve iç güveysi girmiş olan bir arkadaşlarından bahsediyorlardı.

Birisi: — O evdeki lükse, zenginliğe şaştım doğrusu, dedi, oğlan hakikaten Tunus gediği vurdu. Dikkat ettin mi, yemek yediğimiz kaşıklar altındandı.

Öteki dudaklarını büktü;

— Görünüşe aldanma, dedi, halis yahudi yaldızı...

— Yok canım..

— Ne inat ediyorsun... O gece nasılsa cebime girmiş bir kaşığı altın diye kuyumcuya gösterdim, rezil oldum.

Mühim mesele

Geçen gün:

— Arabistanda doğmadığım için Allaha nekadar hamdü sena etsem azdır, diyordu.

— Niçin, dedi, sıcağı sevmez misin?

— Hayır o cihetten değil, dedi, hiç Arapça bilmem de onun için...

Kızmıya sebep yok

Mağaza sahibi ogün baş satıcısına fena halde kızmıştı. Diğer satıcılar önünde ona birçok ağır sözler söyledikten sonra odasına girdi, bağırmıya başladı;

— Hırsız kerata... Hırsız kerata..

Bütün mağaza halkı heyecan içinde idi. Bereket versin bu saatte müşteri yoktu. Satıcı erkekler ve kızlar baş satıcının etrafına toplandılar. Bunlardan biri;

— Sen nekadar tahammüllü insansın, dedi, demin burada sarfettiği sözler ağır olmakla beraber nihayet haklı bir patron tenkidi sayılır ve bir dereceye kadar yutulup hazmedilebilirdi. Fakat böyle «Hırsız kerata» diye bangır bangır bağırırken nasıl duruyorsun burada?

Baş satıcı güldü;

— Budalalık etme, dedi, herif kendi kendine sövüyor.. ben ne karışırım?

Eski bir sefir

Zarafet ve şıklığile tanınmış bir eski Osmanlı sefiriydi. On beş senedenberi işsiz olduğu halde kılığı kıyafeti bozulmamıştı.

Bir gün tanıdıklarından şık bir bayan ona sordu:

— Müsaade ederseniz sizde nbir şey öğrenmek isterim... Malûm ya, siz ötedenberi güzel ve şık giyinmekle meşhur bir insansınız. Sokakta daima tek eldivenle gezdiğinizi görüyorum. Tek eldiven kullanmak acaba büyük diplomatlar arasında yeni bir moda mı olmuştur?

Sefir hazin hazin gülümsedi;

— Hayır, dedi, eldivenin öteki tekini beş sene kadar evvel vapurda düşürdüm.

Papağan

Bin bir gün masallarından:

DEVECİ...

Çöllerin otomobili, arabası, treni deve katarıdır. Bu itibarla deveci hem şoför, hem seyis, hem makinist vazifesi görüyor demektir. Bizim masalın kahramanı Ahmet de böyle bir koltuğunda üç, beş karpuzu taşıyan kahramanlardandır. Yalnız onun bir şikâyeti var: Çöller gece serin oluyor, insana gündüzün cehennem sıcağını âdeta aratıyor, buna çare bulmalı. Çöllerde develer için garaj, ahır, istasyon yapmak ihtimali yok. Şu halde deveciler için daha tertipli olarak yola çıkmak işi kalıyor..

İşte deveci Ahmet bu düşünce ile sırtına kalın bir ehram, başına da dayanıklı bir kefiye biçtirdi.

Fakat iş bukadarla bitmiyor; Ahmet, çölde uyuduğu zaman, develer şuraya buraya dağılıyor. Çünkü onları biribirine bağlıyan ip oldukça ince. Biraz sıkıldılar mı, bir çekişte koparıyorlar. Bunun için de bir tedbir lâzım.

Bizim akıllı Ahmet, develeri biribirine halatla bağlamayı, sonra baştaki deveyi bir zincirle kendi beline düğümlemeyi düşündü.

Artık Ahmedin keyfi yolunda idi; Çölde rahat yatacak, soğuktan müteessir olmıyacak, develerin kaçması imkânı da kalmıyacak... Bundan büyük saadet mi olur?

Onun bu keyfi daha uzun sürecekti, fakat çöllerin allahı bu tertiplere, bu tedbirlere kızmasaydı... Demek deveci Ahmet takdire rıza göstermiyordu. Şu halde cezasını vermeliydi.

Çöllerin allahı Zümrüdüanka kuşunu huzuruna çağırdı, nida etti;

— Ey benim aziz kuşum!

— Lebbeyk.

Kanadının biri batıda, biri doğuda, bütün gökleri kaplıyan kuş, huzura geldi. Çöllerin allahı ferman buyurdu;

— Benim deveci Ahmet diye bir kulum var, tanıyor musun?

— Tanıyorum.

— Bu adam, bazı hareketlerile bana isyan etmiştir. Hemen gidip başından külâhını kapasın... Tâ ki, takdirime karşı tedbirinin fayda vermediğini öğrensin!

— Baş üstüne...

Zümrüdüanka, kanatlarını bir kere açtı, kapamıya hacet kalmadan deveci Ahmedin başucuna gelmişti. Hemen gagasını Ahmedin külâhına kancaladı. Başucundaki alâmeti görür görmez aklı başından giden Ahmet, şaşkınlıkla, ellerini havaya kaldırdı, var kuvvetile külâhını yakaladı. Zümrüdüanka hiç oralı değildi. Gagasından külâhı bırakmıyordu. Fakat Ahmet de külâhı başından çıkartmıyordu.

KAPİDAN KARŞİLANANLAR:

— Meyhanede bukadar gecikmeseydik evde enfes yemekler varmış!..

— Yahya Kemali sevmiyorsun, Faruk Nafizi sevmiyorsun, Peyami Safayi sevmiyorsun, ya kimi seviyorsun?
— Teyzemin oğlunu seviyorum!...

Zümrüdüanka yükselmiye başladı, Ahmet de beraber... İki elile külâhını yakaladığı halde, o da, Zümrüdüanka ile göklere çıkıyordu. Derde bakınız ki, Ahmet serbest değildi, zincirle birinci deveye bağlı idi. Ahmet yükselince birinci deve de yükseliyor, birinci deveyi öteki develer takip ediyordu. Çünkü onlar da halatla biribirine, sıkı sıkıya düğümlü idiler.

Gökte, turna katarı gibi, bir deve katarı kanatlanmış, gidiyordu. Son deve de bu kafileyi takip ile yükselmiye başlayınca, tâ geride, ağzı hayretten bir karış açılmış olan devecinin çırağı Mehmet bir sıçrayışta kuyruğuna yapıştı. Şimdi bütün kervan tamam olmuş, yalnız çöllerin genişliğinden, göklerin enginliğine intikal ederek, hızla yol alıyorlardı.

Yirminci devenin kuyruğuna yapışmış olan Mehmet, kervanın manzarasını merak etti, yukarıya doğru baktı. Gördü ki, bütün hayat, bütün istikbal Ahmedin külâhındadır. Deveci başı, iki elini külâhından çeker çekmez, bütün kervan teker meker çöllere düşecek, kumlara karışacaktır. Bu manzarayi görür görmez dehşetinden gözleri dışarı fırladı, avaz avaz deveci Ahmede bağırdı;

— Aman usta, sakın külâhı bırakayım deme, yanar gideriz!

Bu suretle, çöllerin allahı huzuruna, Zümrüdüanka kuşu bir keçe külâhla değil, iki deveci ve yirmi deve ile beraber girmiş oldu.

Kıssada hisse;

Son günlerde bu binbir gece masalını Avrupadaki dostlar okumuş olacaklar ki, hepsi külâhlarına sımsıkı sarılmış, duruyorlar... Kazara, birinin eli gevşeyip külâhı bırakmış olsa, o zaman gürültüyü seyredeceğiz.

İspinoz

Arkadaşlık

İki sarhoş, evin önüne geldikleri zaman, biri ayılır gibi oldu. Arkadaşına:

— Kuzum, dedi, önce sen içeri gir de bizim bayanın hiddetini yatıştır, o içmedi, ben içirdim diyerek benim kabahatimi üstüne al... Böylelikle benim başımı kavgadan, belâdan kurtarmış olursun.

— Peki!

Arkadaş kapıyı çaldı, hizmetçi onu içeri aldı, ev sahibi köşede bekliyordu. On dakika sonra kapı tekrar açıldı, dışarı bohça gibi bir adam atıldı. Atılan adam boylu boyunca yaya kaldırımına serildi. Öteki, arkadaşının yanına yaklaşarak darmadağın halini gördükten sonra parmağını zile uzattı;

— Artık korku kalmadı, dedi, bizim bayanın kuvveti yarı yarıya inmiştir!

Kolay şöhret

Meçhul şair hiddetle yürüyordu. Rastladığı bir arkadaşına;

— Nereye gidiyorsun? dedi.

— Meşhur münekkitle kavga etmeye..

— Şiirlerini tenkit etti diye mi?

— Hayır, etmedi diye!

Namık Kemâl günü

—Namık Kemalin ölümünün ellinci yıldönümünde ne yaptın?

— Matem tuttum... Bayram yapmak için iki sene daha beklemekliğim icap ediyor!

— Neden?

— İki sene sonra doğumunun yüzüncü yıldönümü de!

NAMUSLU HIRSIZ

Büyük Aşk ve Heyecan Romanı

Edebî şöhreti yüksek bir romancımız tarafından hazırlanmış olan yeni romanımız, şimdiye kadar okuduğunuz mizah romanları içinde en çok beğeneceğiniz bir eser olacaktır. Bütün Türk okuyucularının, eşsiz eserlerine meftun bulunduğu muharrir, bu mizah eserine müstear isim koymakla, yalnız hakikî ismini saklamış bulunmaktadır. Üslûp, vak'aların canlılığı muharririn yüksek kudretini açıkça göstermektedir. Namuslu hırsız romanı hayattan alınmış tezli ve baştan sona kadar heyecanı devam edecek bir eserdir. Karikatür, okuyucularına bu seçilmiş eseri verebilmekle, kendini okuyucularına karşı borçlu bulunduğu vazifeyi yapmış telâkki etmektedir.

— 1 —

Karlı ve fırtınalı bir Şeker bayramı gecesi idi. Yatsı namazından sonra köşe minderinde Mesnevî'sini okumıya dalan Hacı Rüstem hoca ikide birde yanındaki petrol lâmbasının fitilini çeviriyor, kendi kendine:

— Allah Allah.. bu gece benim gözlerime bir münasebetsizlik ârız oldu... Kitap karanlık görünüyor. Harfleri gözüm seçmiyor... Allah esirgesin kör mü oluyoruz nedir? Diye söyleniyordu.

Biraz sonra artık iyiden iyiye ihtiyarlamış olan karısının şişeyi silmeyi unutmuş olmasından şüphelendi, lâmbayı eline aldı. Garip şey! Lâmba hafiflemişti. Para biriktiren çocukların arasıra kumbaralarını kulaklarına tutup sallamaları gibi o da lâmbayı birkaç kere salladı. İçinden ses gelmiyordu. O vakit anladı ki, karısı bu gece şişeyi temizlemekten daha ehemmiyetli bir şey unutmuştur. Lâmbaya gaz koymayı...

Safinaz hanım kocasının arkasında yatsı namazını kıldıktan sonra elinde tesbihile seccadenin üstünde uyuyakalmıştı.

Hacı Rüstem hoca seslendi;

— Yahu sen artık seneye oruç falan tutamıyacaksın...

Kadın ağır ağır sallanan başını kaldırdı, kocasına sualini tekrar ettirdikten sonra;

— Vallâhi uyumuyorum ayol... Tesbih çekiyorum, diye kendini müdafaa etti.

Hoca kalender ve müsamahakâr gülümsemesile:

— Uyumana bir şey dediğimiz yok, dedi, evimizde, Allah beterinden esirgesin, uykudan gayri parasız nimet kalmadı. Uyuyabildiğin kadar uyu... Benden yana helâl olsun... Ancak akşam üstleri lâmbaya gaz koymayı unutma... Bilirsin ki, ışık benim için güneş kadar, göz nuru kadar ehemmiyetlidir.

Kadın derin derin içini çekti:

— Unuttum mu sandım a zavallı... Şişede gaz kalmadı da ondan...

— Peki bakkal ne güne duruyor... Dükkânı kapamadı ya herif..

— Dükkânı kapamadı ama bizimle hesabı kesti. «Borcunuz yirmi lirayı buldu, artık alış verişi kesiyorum, kusura bakmayın» dedi.

Hacı parmaklarile sakalını taramıya başlamıştı. Gözleri mahzun mahzun dalıyordu:

— Ya!!! Öyle mi? Neye gündüzden bana söylemedin bunu?

— Oruç halile meraklanırsın diye... Nankör herif,.. Bunce senelik müşterisiyiz... Kaç parasını batırdık?

Hacı Rüstem acı acı güldü:

— Öyle söyleme hanım... Meraklanmıya, kızmıya ne hakkım var... Bakkalın şimdiye kadar parası batmış değildir bizde... Fakat bundan sonra batacaktır... Çünkü biz kendimiz de battık... Bakkallar göründükleri gibi değildir... İnce adamlardır. Battıktan sonra kimin suyun yüzüne çıkacağını, kimin çıkmıyacağını gayet iyi bilirler... Nekadar borcumuz var demiştin? Yirmi lira mı? Yirmi lira hakikaten çok bir para değildir... Başka komşuların ona elli altmış lira, hattâ yüz lira takıntıları vardır. Fakat er geç parayı alacaklarından emindirler.. Komşular devlet memurudur... Onlarınki akmazsa da damlar. Fakat biz mahalle imamıyız... Eskiden mahalle imamı, mahallenin aşağı yukarı en hali vakti yerinde bir adamı sayılırdı. Aylığımızdan başka düğünler ve cenazelerden de bir hayli para alırdık... Fakat imamlık kaldırıldıktan sonra bu memba kurumuştur. Onun için bakkal haklıdır. Ben âdil adamım... Haklı şeye kızmam...

Hacı Rüstem o akşam bir zeytin tanesile Ramazanın son orucunu bozduktan sonra karısının önüne sade suya bir pirinç çorbası koyduğunu görmüştü. Arkasından bir iki hazırlop yumurta gelince sormuştu:

— Yahu.. yiyecek başka şey yok mu?

Safinaz hanım boynunu bükmüş:

— Kusura bakma Hacı... Bugün hastalandım, bir şey pişiremedim, demişti.

Daha sonra içtiği kahve de, tâbiri mahsusile, Deli oğlanın aptest suyu gibi bir şeydi. Yani fincandaki sıcak suyu ancak bulandıracak kadar bir şey...

— Yahu sen salebe zencefil atar gibi kahveyi galiba suyun üstüne serpmişsin.

Kadıncağız yutkunarak;

— Sorma Hacı.. Gündüzden kahve almayı unutmuşum. Bu gece de böyle olsun, demişti.

Hacı Rüstem bu akşamki iftar ve kahvedeki sefaletin sebebini şimdi anlıyordu. Demek asıl büyük oruç bu karlı bayram gecesinden itibaren başlıyordu.

Safinaz hanım kadın kadıncık bir insandı. Hacı Rüstem şimdiye kadar bütün kazancını ona teslim etmiş, kendisi hiç bir şeye karışmıyarak on yaşında bir çocuk kayğusuzluğu içinde yaşamıştı.

Eski mahalle imamları içinde bir ikinci misaline tesadüf edilmiyecek kadar tok gözlü idi. Kimseden bir şey istemez, ancak pek zenginlerin arasıra düğün, cenaze gibi vesilelerle verdikleri birkaç parayı saymadan utana utana şalvarının cebine atardı.

Bu itibarla eskiden de onların evi başka imam evlerine benzemezdi. Fakat son derece tutumlu bir kadın olan Safinaz hanım kırar sarar, eklerini konu komşuya sezdirmek şöyle dursun, kocasına bile belli etmezdi.

Hacı Rüstem karısının, artık bıçak kemiğe dayandığını gösteren bu itirafları

karşısında açık bir hesaplaşma lüzumunu hissetti:

— Demek bu derece battık biz, dedi.

— ....

— İhtimal satılacak bir şey de kalmadı.. kalmış olsaydı sen beni bu gece kahvesiz bırakmazdın, öyle değil mi?

Kadın yine içini çekti;

— Hiç bir şey kalmadı.

— Desene ki, Allah yağmur, kar, soğuk, rüzgâr kapılarını ardına kadar açarken bizim kısmet kapılarını kapadı, hattâ ardından çiviledi.

Zavallı Safinaz hanım ellerini uğuşturuyor, bu felâket kendi kabahati imiş gibi boynunu büküyordu.

Hacı Rüstem elini göğsüne vurarak, ona teminat verdi;

— Üzülme... Yarın behemehal icabına bakarım..

Safinaz hanım onun nekadar beceriksiz olduğunu, ertesi gün de işin yine kendi başına düşeceğini pekâlâ bilirdi. Fakat onu meyus etmemek için kanaatsiz bir surette; «İnşallah, inşallah» diye mırıldandı.

— Lâkin keşki bir çaresini bulup bana biraz gaz tedarik etseydin bu gece...

Kadın, ihtiyar adamın ertesi gün için verdiği erkekçe teminatın üzerinden iki dakika geçmeden bir çocuk masumluğu ile yine kendinden olmıyacak bir şey istemesine güldü;

— Yat Hacı, dedi, bu gece de erken yatıver, okumayıver... Bir bayram gecesi gözün dinlensin, başın dinlensin ne çıkar?

Hacı Rüstem karısının saflığına güldü ve içini çekti. İnsan aç, ateşsiz ve kahvesiz kalabilirdi. Bu nevi vücut ıztıraplarına dayanmak bir dereceye kadar mümkündü. Fakat Mesnevîsini okumadan yatmıya tahammül etmek.. işte bu olacak şey değildi...

Lâmba artık büsbütün sönmek üzere idi. Sabık imam kitabının artık seçilmemiye başlıyan yazılarına bakarak düşünürken aklına tavan arasındaki bir hırdavat kutusu geldi. Bunun içinde bir de yarı yanmış mum olduğunu yarım yamalak hatırlıyor gibiydi.

Hemen yukarıya çıktı el yordamile kutuyu karıştırdı. Parmağına birdenbire iğne gibi bir şey battı. Fakat ayni saatte elinin ümit ettiği muma da tesadüf etmesi bu acıyı ona unutturdu.

Elinde yanmış mumu ile merdivenlerden inerken keyifle gülüyor, karısına sesleniyordu.

— Bazı peygamberlere vahi nazil olduğu gibi bana da semadan bir mum nazil oldu. Vallâhi hani şu eve param olaydı da elektrik satın alaydım bukadar memnun olmazdım. Kul sıkılmayınca Hızır yetişmez derler... Kim bilir belki büyük Allah öteki ihtiyaçlarımız için de bize Hızırını göndermiye hazırlanıyordur.

— 2 —

Hacı Rüstem bu sözleri henüz bitirmişti ki, sokak kapısı sıkı sıkı çalındı.

Karı koca biribirlerine baktılar. Safinaz hanım kocasının son sözlerindeki tesirle;

— Hızır, diye bağırdı.

Sabık imam gülümsedi;

— Çayı görmeden paçaları sıvama.. O dediğin okadar kolay olmaz..

İhtiyar adam kapıyı açınca içeri giren rüzgürdan mum sönüvermişti. Maamafih sokak feneri bulunmamasına rağmen dışarda nereden geldiği belli olmıyan bir hafif aydınlık vardı. Hacı Rüstem bu ışığın yardimile kasketli bir adam seçti. Onun arkasında kürklere sarınmış yine başka bir adam gölgesi ve daha geride bir otomobil duruyordu.

Hacı Rüstem;

— Kimi aradınız? diye sordu.

Kasketli adam;

— Yahu buralarda bir Hacı Rüstem efendi varmış... Eskiden mahalle imamı imiş..

Hacı Rüstem hayretle gözlerini açarak;

— Ha evet... Benim, dedi, ne istiyorsunuz?

— Ben istemiyorum... Bu Amerikalı mösyö istiyor....

Kasketli adamın şoför olduğu anlaşılıyordu. Kürklüye dönerek yabancı dille bir şeyler söyledi.

Amerikalı ilerlemişti. Yüzünün bir kısmı kürkü ile, büyük bir kısmı da uzun kumral bir sakalla örtülmüştü. Fazla olarak da cebinden çıkardığı bir elektrik fenerile ihtiyar adamın gözlerini kamaştırmıştı.

Amerikalı parmağile onu göstererek;

— Hacı Rüstem, dedi.

— Benim... Bir şey mi istiyorsunuz?

Amerikalı iki defa «Vel, vel» dedi.

— Anlamadım.

Şoför izah etti;

— İyi diyor...

İki yabancının arasında yine ecnebi dille bir konuşma oldu;

Şoför eski imama;

— Mösyö Amerikadan sizi görmiye gelmiş, dedi, azıcık içeri girecek..

— Buyursun ama ben sanıyorum ki, bu işte bir yanlışlık var..

— Olamaz...

Amerikalı içeri girmişti.

Hacı Rüstem şoföre;

— Bari sen de gel... Tercümanlık edersin, dedi.

Amerikalı parmağını salladı. «Nayn, nayn» dedi ve daha başka bir şeyler ilâve etti.

Şoför terceme etti;

— Ben kendim konuşurum, diyor...

Hacı Rüstem sakalını sıvazlıyordu;

— Allah Allah... Yahu o Türkçe bilmez, ben Amerikanca bilmem... Nasıl konuşacağız?

— Devam edecek —

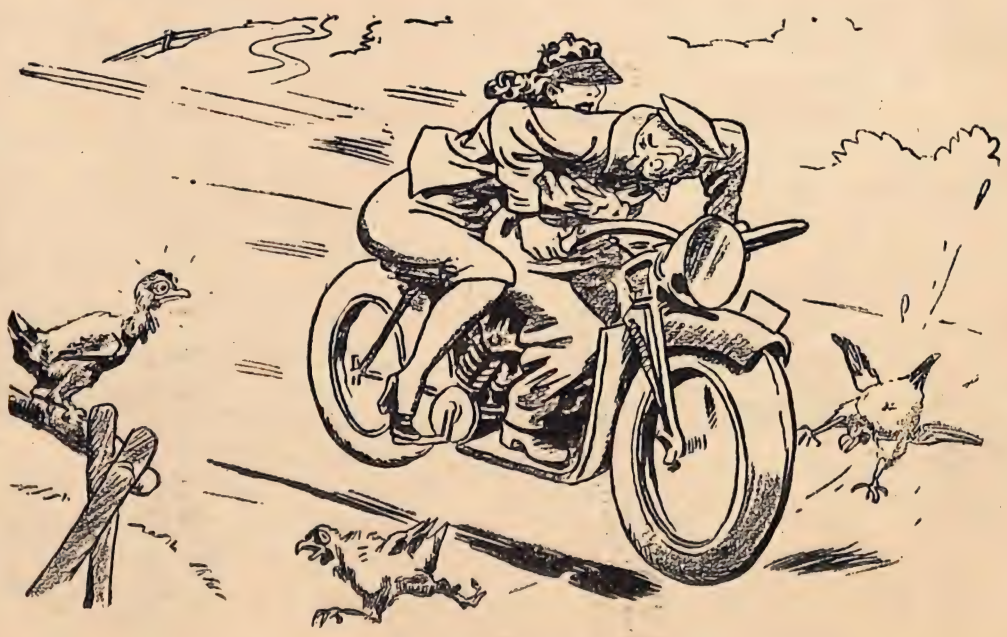

Bayan — Seni kollarımın arasına almamıya yemin etmiştim!...

— İtalyan karikatürü —

BEYOĞLU CADDESİNDE SABAHLARİ GÖRÜLEN MANZARALARDAN:

Bayan — Bunlar bu havada neden böyle sokağa uğramışlar, delirmişler mi acaba?

Bay — Senin aklın ermez, onlar yeni moda sabah yürüyüşleri yapıyorlar!..

BU DA BÖYLESİ

Etek öpmesini pek becerir, dalkavuklukta üstattır. Hele adam çekiştirmekte hayli soğukkanlıdır. Tek ayak üstünde otuz dokuz yalanı, Ramazan tesbihi gibi sıraya dizer, bir solukta bir düzinesi için sipariş yetiştirirdi.

Bir zamanlar Babıâli dairelerinin yol keçeleri üstünde tekerlendi, nihayet İttihatçı kodamanlardan birinin kapısı eşiğinde çöreklendi. Günün birinde efendisinin ikbali, yatsıya kadar yanan mumlar gibi sönüverince, senin üstat, mahalle kahvelerine musallat olmıya başladı. Her uğradığı kahvede, Pastra kâğıdı sayar gibi, İttihatçılar aleyhine habre atıyor, veriştiriyordu.

Ve bizim üstat bu sayede de İtilâfçı kodamanlardan birinin beşiğini sallamıya sakalını okşamıya, ba irade memur edildi. Fakat devir çabuk değişti. Hainler ikbal mevkiinde fazla kalamadılar, postlarını bile toplıyamadan kirişi kırdılar.

Garip şey... Seninki bu sefer de dört ayak üstüne düştü. İlk günlerde başına bir kalpak geçirdi, mahalle aralarına saldırmıya, birer köşe başı tutup nutuk irat etmiye başladı. Şapka kanunu çıktığı gün, şapka ihtikârı yapıyor bahanesile bir Rum şapkacıya, heyecanı millîsine kapılarak, Nasrettin hocanınki sudan gelinceye kadar bir temiz kötek çekti.

Şimdi soyadı şudur: Baş Ersöz..

Anket

Refik Ahmet Sevengil, edipler arasında bir anket açmıştı. Suallerden birincisi şu idi; Hayatınızın heyecanlı geçen en az iki sergüzeştini anlatır mısınız?

Sualleri sorduktan bir ay sonra dostlarımdan birine rasladı:

— Hâlâ anketime cevap vermedin!

— Vereceğim ama biraz bekle, iki kilo daha almaklığım lâzım..

Refik Ahmet, arkadaşımın yüzüne hayretle baktı:

— Ne münasebet?

— Hayatımın iki heyecanlı sergüzeştini sana anlattıktan sonra, evdeki ile, heyecanlı bir maça hazırlanmak için bu kilolara şiddetle ihtiyaç var!

TARİHTEN ÇİZGİLER:

Müstebit padişahın, irtikâbı ve zülmile meşhur bir hafiyesi, meşrutiyetin ilânı üzerine bulunduğu şehirden kaçarken halk tarafından domates, çürük yumurta ve yuhalarla teşyi ediliyor!..

YOL PARASI VERİNİZ..

Dilenci yoldan geçen kelli felli bir baya yaklaştı:

— Allah rızası için beş kuruş verin dedi, acım, cebimde on param yok...

Bay hiddetle döndü;

— Dilencilik yasak olduğunu bilmiyor musun be adam?

— E biz açlıktan mı öleceğiz?

— Çalış..

— İş bulmak kolay mı? Ben hem sakatım. Ayakta durduğuma bakmayın. Kasığım çıkıktır. Yol yürüyemem..

— Mademki çalışacak halde değilsin.. Devletin Darülâcezesi var... Oraya git....

Dilenci düşündü;

— Bu da bir fikir, dedi, o halde siz on kuruş lûtfedin de...

— Yahu söyledik ya... Hem demin beş iken şimdi ona mı çıktık?..

— Sadaka istemiyorum... Tavsiyeniz üzerine Darülâcezeye gitmek için yol parası istiyorum.. Yayan yürüyemediğimizi anlattık.. Okmeydanına uçacak değilim ya... Tramvaya bineceğim.

Süpürge ziyafeti

Öğle yemeği yemediği için karnı fena halde açıkmış, akşam üstü eve dönerken bir lokantaya girmişti.

Akşamcıların içkiye başladıkları saat olduğu için lokanta hıncahınç dolu idi. Oturduğu yerde mütemadiyen bağırıp çağırdığı halde garson bir türlü yanına gelmiyor, gelirse de «Şimdi geliyorum efendim» diye hemen sıvışarak başka masaya yahut mutfağa gidiyor.

Adamcağızın telâşı, bir hayli zaman sonra patronun dikkatini celbetti. Patron masaların arasından yürüdü ve sordu;

— Kalabalık fazla da garsonlar sizi fazla beklettiler galiba... Emrinizi bana söyleyin... Ne yiyeceksiniz?

Adamcağız içini çekti;

— Biraz daha bekletirseniz geç kaldığım için evde süpürge sopası.

Kadınlarda Asabî Baş Ağrıları ve Aybaşı sancıları onlara hayatı zindan eder

Neokürin

Kaşeleri bütün ağrıları ve sancıları giderir.
Sıhhat ve neşelerini iade eder.

Günde 1 - 2 Kaşe Kâfidir

NEOKÜRİN kalbi yormaz ve mideyi bozmaz.
Tek kaşe 6 kuruş, 6 lık ambalaj 30 kuruş. Her eczanede bulunur.

Bu adamı canından bezdiren şey; GRİPİN i tecrübe edinceye kadar çekmiye mahkûm olduğu ağrı ve sızılardır.

Gripin

En şiddetli baş ve diş ağrılarını keser.

Gripin

Romatizma, sinir, adale, bel ağrılarına karşı bilhassa müessirdir.

Gripin

Kırıklığı, nezleyi, soğuk algınlıklarından mütevellit bütün ağrı, sızı ve sancıları geçirir.

İcabında günde üç kaşe alınabilir.

İsmine dikkat, taklitlerinden sakınınız ve Gripin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

Diş doktoru diyor ki

Kısa bir müddet «RADYOLİN» kullandıktan sonra, dişleriniz inci gibi parladıktan başka mikropların kâmilen mahvolduğunu, zararlı salya ve ifrazatın kesildiğini, diş etlerindeki iltihapların durduğunu ve nihayet ağzınızda lâtif bir rayiha başladığını duyacaksınız.

Gayet temiz, gayet sıhhî, gayet ucuz

He gün sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra dişlerinizi

Radyolin ile fırçalayınız

İhmal etmeyiniz...

"LİNİA,, Kemeri istirahati temin, yağlanmayı men eder ve hareketinize gençlik verir.

Yalnız :
J. ROUSSEL de satılır.

İSTANBUL : Tünel Meydanı No. 12.
18 Numaralı kataloğumuzu isteyiniz, bedava gönderilir.

FOTO FERİT İBRAHİM

Ebedî Şefimiz ATATÜRK'E ait en kıymetli fotoğraflarla Büyük Reisicümhurumuz İnönü'ne ait en güzel pozları Ferit İbrahim fotoğrafhanesinde bulabilirsiniz.

Beyoğlu, İstiklâl caddesi No. 54

KARİKATÜR

— Miskin, beceriksiz kerata, doğru yolu görmedin mi?..
— Yahu neden küfrediyorsun, yazık değil mi zavallıya?..
— Neden yazık olsun, düştü be birader!..